

ling efter finansloven, der blev vedtaget her i marts 2002, fratog regeringen endda Dansk Rumforskningsinstitut de 5 mio. kr., som man havde sparet op til at klare det sidste halvår i 2002.

Kan ministeren her løfte lidt af sløret for, hvad tankerne er? Det er jo vigtigt at vide for rumforskerne, for hvis der ikke sker noget, hvis der ikke snart kommer en afklaring, begynder folkene jo at rejse, fordi de ikke aner, om de er købt eller solgt pr. 1. januar 2003, samtidig med at en forskningsindsats til en pris af mange millioner kroner falder på gulvet. Kunne ministeren ikke løfte lidt af sløret for, hvor man gerne vil hen, så de folk måske kan fortsætte deres arbejde til gavn for både forskning, uddannelse og erhvervsliv?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu tror jeg ikke, at 5 mio. kr. ville have reddet projektet, hvis det var det, der var det afgørende. Det afgørende er selvfølgelig, at det er lidt mere fremadrettet.

Jeg vil gerne sige, at for så vidt angår finansloven – og det ved hr. Torben Hansen også udmærket – er vi netop i disse uger i gang med nogle overvejelser, og resultatet bliver offentliggjort i slutningen af august. Men jeg vil også gerne sige netop til Socialdemokratiet, at vi jo har en aftale om, at vi igen til efteråret skal fordele de såkaldte UMITS-midler, og her kunne dette projekt jo være en af de ting, som kunne drøftes. Derfor vil jeg foreslå, at vi i den forbindelse sørger for, at det også kommer på dagsordenen, når de forhandlinger skal foregå efter sommerferien.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2248

18) Til kirkeministeren af:

Jesper Langballe (DF):

»Hvad agter ministeren at gøre for at undgå fremtidige kirkebesættelser som udlændingepolitiske pressionsmidler i lighed med de 26 irakere besættelse af Vor Frue Kirke i København, uagtet om det stedlige menighedsråd erklærer sig indforstået med besættelsen?«

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Spørgsmålet handler om de 26 irakere, som opholder sig i Vor Frue Kirke. Jeg mener ikke, at

man i den sammenhæng kan tale om en besættelse af Vor Frue Kirke, fordi irakernes ophold i kirken har ikke været til hinder for kirkens normale brug.

Ifølge lov om styrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. er folkekirkens gudstjenester offentlige, og ifølge samme lov er det overladt til de enkelte menighedsråd at bestemme, i hvilken udstrækning der er offentlig adgang til kirkerne, når disse ikke bruges til gudstjenester og kirkelige handlinger. I den konkrete sag beror det altså på Vor Frue Sogns menighedsråd, om de irakiske flygtninge kan fortsætte med at opholde sig i Vor Frue Kirke.

Jesper Langballe (DF):

Lige en bemærkning til ministerens indledning om, at der ikke er tale om en besættelse, fordi menighedsrådet er indforstået med det.

Jeg vil sige, som jeg tidligere har sagt til hr. Søren Søndergaard her i salen: Danmark var jo som bekendt besat mellem 1940 og 1945. Et stort flertal i Folketinget bød besættelsesmagten velkommen, men en besættelse var det da vistnok alligevel.

Kl. 15.55

Men så vil jeg sige, at jeg er fuldstændig indforstået med ministerens svar om, at det jo er menighedsrådet, det her hviler på. Men er ministeren opmærksom på, at dette jo er en aktion, som ikke drejer sig om 26 irakere, men en politisk aktion vendt mod den nye udlændingelov – dansk arrangeret, formentlig af den stedlige gejstlighed?

Det betyder, at hvis man lukker op her, så risikerer man, at der kommer en bølge af protestaktioner af samme art, og så går det jo alligevel hen og bliver et regeringsproblem, som regeringen bliver nødt til at tage stilling til.

Søren Krarup (DF):

Sagen har jo to facetter. Den har jo dels, om man så må sige, det retlige, det efter min mening dybt forargelige, at man ved at, jeg kalder det, besætte en kirke tror, at man kan omstøde en kendelse, der er truffet i Udlændingestyrelsen. Kort sagt, hvad jeg vil betegne som, at man med magt vil bøje retten, altså tvinge Udlændingestyrelsen, retten her i landet, til at give sig indrømmelser og fordele, som man ikke vil kunne få ellers.

Når dette har kunnet lade sig gøre, så er det selvfølgelig, fordi domprovsten og dermed også menighedsrådet har accepteret det, som man jo